

РЕШЕНИЕ

№ 885

гр. София, 15.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Б СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Любомир Василев

Членове: Ваня Н. Иванова
Виктория Недева

при участието на секретаря Донка М. Шулева
като разгледа докладваното от Любомир Василев Въззивно гражданско дело
№ 20231100508235 по описа за 2023 година

Производството е по чл.258 – чл.273 ГПК /въззивно обжалване/.

В. гр.д. №8235/2023 г по описа на СГС е образувано по въззивна жалба на „С.Е.Т.“ ЕООД ЕИК **** от гр.София срещу решение №892 от 19.01.2023 г постановено по гр.д.№28144/21 г на СРС , 49-ти състав , в частта , с което на основание чл.216 ал.1 т.4 ДОПК е обявен за недействителен по отношение на Държавата чрез публичен изпълнител при ТД на НАП София ; сключен между „С.Е. БГ“ ООД ЕИК **** гр.София и въззивника договор за продажба на МПС от 21.05.2019 г с предмет : специален автомобил „Мерцедес“ 2548 Л , А.**** с рег.№СВ **** АА рама №WDB9502031K460313 и специален автомобил „Мерцедес“ 1617 , 1986 с рег.№**** , рама WDB61701915270448 ; и въззивникът е осъден да заплати на СРС 40 лева държавна такса .

Въззивникът излага доводи за неправилност на решението на СРС. Към датата на продажба на МПС /21.05.2019 г/ не са били установени публични задължения и продавачът не е бил уведомен за наличието им . Обжалването на наказателните постановления не е индicia за уведомяване за задълженията . Представените наказателни постановления не са били влезли в сила към 21.05.2019 г . Въззивникът не е бил длъжник за публични държавни вземания , полученото по продажбата е приблизително равно на продаденото , няма намерение за увреждане на фиска , няма сделка между свързани лица . Продадените МПС са били стари и амортизирани , поради което са продадени на ниска цена .

Въззиваемата страна Държавата чрез публичен изпълнител при ТД на НАП София и „С.Е.

БГ“ ООД ЕИК **** гр.София не са подали писмени отговори на въззивната жалба .

Въззивната жалба е допустима. Обжалваното решение е връчено на въззивника на 27.02.2023 г и е обжалвано в срок на 10.03.2023 г .

Налице е правен интерес на въззивника за обжалване на посочената част от решението на СРС.

След преценка на доводите в жалбата и доказателствата по делото, въззивният съд приема за установено следното от фактическа и правна страна :

В мотивите на СРС е възпроизведена фактическата обстановка . Във връзка с чл.269 ГПК настоящият съд извършва служебна проверка за нищожност и за недопустимост на съдебното решение в обжалваната част , като такива основания не се констатира . Относно доводите за неправилност съдът е ограничен до изложените във въззивната жалба изрични доводи , като може да приложи и императивна норма в хипотезата на т.1 от Тълкувателно решение №1 от 09.12.2013 г по тълк.дело №1/2013 г на ОСГТК на ВКС .

За да уважи иска **СРС е приел** , че с договор за покупко продажба от **21.05.2019 г.**, С.Е. БГ“ ООД ЕИК **** гр.София продало на въззивника „С.Е.Т.“ ЕООД ЕИК **** гр.София специален автомобил „Мерцедес“ 2548 Л , А.**** с рег.№СВ **** АА рама №WDB9502031K460313 и специален автомобил „Мерцедес“ 1617 , 1986 с рег.№**** , рама WDB61701915270448 **за сумата от общо 2000 лева** .

Според представено удостоверение за родствени връзки управителят на „С.Е. БГ“ ООД ЕИК **** гр.София Е.Л. е **майка на управителя на купувача** „С.Е.Т.“ ЕООД ЕИК **** гр.София С.Л. .

Според СРС към датата на продажбата на МПС продавачът „С.Е. БГ“ ООД е имал следните публични задължения към държавата :

-по наказателно постановление №F303860 от 04.09.2017 г за 50 000 лева имуществена санкция , потвърдено с окончателно решение от 05.12.2018 г по адм.дело №8487/18 г на АССГ , 12 касац.състав ;

-по наказателно постановление №388156-F401920 от 18.12.2018 г на ТД на НАП София имуществена санкция от 500 лева , потвърдена с влязло в сила на 26.03.2019 г решение от 26.02.2019 г по н.ах.д.№1698/19 г на СРС , НО , 5 състав ;

-по наказателно постановление №390430-F401935 от 18.12.2018 г на ТД на НАП София имуществена санкция от 500 лева , потвърдена с влязло в сила на 09.05.2019 г решение от 16.04.2019 г по н.ах.д.№1693/19 г на СРС , НО , 96 състав .

Според СРС след като наказателните постановления са обжалвани , то длъжникът „С.Е. БГ“ ООД е бил запознат с тях . Налице е намерение за увреждане , защото :

-продавачът е подал декларация с невярно съдържание по чл.264 ал.2 ДОПК ;

-управителите на продавача и купувача са майка и син Л. ;

-даденото значително надхвърля полученото – дори да се кредитира допълнителната САТЕ , а не основната САТЕ , МПС са **продадени на цена 10 /десет/ пъти по-малка от пазарната** – което е и самостоятелно основание за недействителност по чл.214 ал.1 т.2 ДОПК .

Решението на СРС е правилно , като водещите му мотиви се споделят и от настоящия съд при следните уточнения и изрични мотиви по доводите във въззивната жалба .

Съгласно чл.216 ал.1 ДОПК /в редакцията действаща към датата на продажба на МПС /21.05.2019 г/ недействителни по отношение на държавата са сключените след датата на установяване на публичното задължение, съответно след връчването на заповедта за възлагане на ревизия , ако в резултат на ревизията са установени публични задължения ; изброени в нормата сделки и действия .

В случая ищецът твърди множество публични вземания на ответника . По убедителен начин - с представени изброени по-горе влезли в сила съдебни решения - са доказани публични задължения за имуществени санкции на продавача по влезли в сила преди продажбата наказателни постановления на стойност 51 000 лева . Не се твърди по делото и няма данни тези публични задължения да са погасени .

Безспорно влезлите в сила наказателни постановления установяват публични задължения на продавача на МПС /чл.162 ал.2 т.7 ДОПК/ . Алтернативната хипотеза относно връчване на заповед за възлагане на ревизия в случая не е налице , защото не става въпрос за публични задължения установени след данъчна ревизия по ДОПК , а за имуществена санкция наложена по реда на ЗАНН . Имуствените санкции по влезли в сила наказателни постановления подлежат на принудително изпълнение по чл.209 ал.2 т.5 ДОПК .

Относно имуствените санкции по ЗАНН чл.216 ал.1 ДОПК не предвижда задължение за уведомяване извън правилата по ЗАНН , като следва да се отбележи , че продавачът е упражнил процесуалните си права и е обжалвал – макар и неуспешно – наказателните постановления .

Законосъобразно първоинстанционният съд е приел , че е налице хипотезата на чл.216 ал.1 т.4 ДОПК – извършената продажба е извършена с намерение да се увредят публичните вискатели. Както е посочено в решение №27 от 28.02.2013 г по т.д.№410/12 г на ВКС, II ТО намерението за увреждане най-често подлежи на доказване от ищеца чрез косвени доказателства , а съдът трябва да извърши цялостна преценка на всички установени по делото обстоятелства .

В случая правилно СРС е взел предвид данните , че при продажбата на **21.05.2019** продавачът е подал декларация с невярно съдържание по чл.264 ал.2 ДОПК за липса на публични задължения , при положение , че е бил наясно или е могъл да бъде наясно ако положи необходимата грижа , че има дължима имуществена санкция от 50 000 лева , потвърдена с окончателно решение от **05.12.2018 г** по адм.дело №8487/18 г на АССГ , 12 касац.състав . Продавачът е имал и други публични задължения , но вместо да изпълни същите е **продал единствените си ценни активи на цена 10 пъти по-ниска цена от**

пазарната .

При подобни обстоятелства и като се има предвид , че управителите на продавача и купувача са майка и син единственото логично обяснение за подобна нелогична продажба е намерение за увреждане на фиска , още повече , че продавачът не проявява интерес да погаси публичните си задължения , а след продажбата е продължил да увеличава задълженията си . По делото пред СРС и пред СГС продавачът не се явява и няма данни въобще да извършва търговска дейност .

САТЕ и допълнителната САТЕ опровергават твърденията на въззивника , че МПС са били напълно негодни и с много ниска цена . От заключенията се установява , че МПС имат немалка стойност , в движение са и са ремонтирани . Отделно , същите са големи по тонаж и габарити специални автомобили и е твърде вероятно дори при бракуване и за скрап да имат много по-висока обща стойност от 2000 лева /дори лек автомобил за скрап струва поне 250 – 300 лева , а в процесните специални автомобили със сигурност има много повече черни и цветни метали / . Възможно е и разкомплектоване на автомобилите и продажбата им на части , като дори само частта-резервоар при напълно нефункциониращ двигател би могла да се ползва , например, като резервоар за вода . Това обаче са само хипотези , защото в случая автомобилите са в движение и очевидно са представлявали ценност за продавача и купувача , и именно по тази причина е била сключена процесната продажба с намерение да се увреди фиска .

Налага се изводът , че решението на СРС трябва да се потвърди в обжалваната част . С оглед изхода на делото в тежест на въззивника са разноските на въззиваемата страна .

По изложените съображения , СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №892 от 19.01.2023 г постановено по гр.д.№28144/21 г на СРС , 49-ти състав , в частта , с което на основание чл.216 ал.1 т.4 ДОПК е обявен за недействителен по отношение на Държавата чрез публичен изпълнител при ТД на НАП София ; сключен между „С.Е. БГ“ ООД ЕИК **** гр.София и „С.Е.Т.“ ЕООД ЕИК **** от гр.София договор за продажба на МПС от 21.05.2019 г с предмет : специален автомобил „Мерцедес“ 2548 Л , А.**** с рег.№СВ **** АА рама №WDB9502031K460313 и специален автомобил „Мерцедес“ 1617 , 1986 с рег.№**** , рама WDB61701915270448 ; и въззивникът е осъден да заплати на СРС 40 лева държавна такса .

ОСЪЖДА „С.Е.Т.“ ЕООД ЕИК **** от гр.София да заплати на Национална агенция за приходите , ТД –гр.София сумата от 100 лева разноски пред СГС .

Решението не подлежи на обжалване .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____